

[Indenrigsministeren]

Det gør det, og det er også derfor, en række mennesker er fritaget for denne afgift. Jeg skal gøre opmærksom på, at vi har 800.000 pensionister i dette land, hvoraf halvdelen vil være fritaget for afgiften, fordi de har medicinkort eller på anden måde falder ind under bestemmelsen.

Så bliver det sagt fra hr. Taanquists side, at folk vil købe større pakninger. Det kan jeg ikke forestille mig. Nu er det i almindelighed ikke patienterne selv, der bestemmer, hvor store pakninger de skal have. Det, som vi skal – fru Yvonne Herløv Andersen var også inde på det – er, at vi skal ind i et nært samarbejde med lægerne om dette her. Jeg kan ikke forestille mig, at lægerne på grund af en afgift på medicin vil skrive større pakninger ud, end det er forsvarligt over for patienten, og end lægen ellers ville have gjort. Så det tror jeg er en ting, man ikke behøver at være nervøs for, og jeg har megen tiltro til vores læger i den retning.

Hr. Taanquist sagde om den tilskudsberettigede medicin, at han syntes, det var noget underligt noget, at man ikke kiggede på tilskuddene i stedet for at foreslå en 5 kr.s afgift. Jeg vil godt sige, at det ville have ramt meget hårdere – det vil hr. Taanquist også opdage, hvis han i udvalget regner på det, hvis han kigger på procenterne – hvis man skar ned på tilskudsprocenterne, med hensyn til dem, der bruger meget medicin, end den femkrone vil gøre.

Jeg var glad for fru Karen Thurøe Hansens bemærkninger om et velvilligt udvalgsarbejde.

Til hr. Sønderby skal jeg sige, at det da er rigtigt, at befolkningens indstilling til dette nok – jeg har også set avisen – ikke er så positiv som til så mange andre ting. Jeg ville da gerne i dag have stået her og fremsat et andet lovforslag, men sådan er det nu engang ikke. 175 mill. kr. er jo immervæk også penge. Jeg tror, at folk gør sig overdrevne forestillinger om, hvad det vil koste dem. Vi har regnet ud, at for et almindeligt menneske, om jeg så må sige, vil det pr. år betyde 30 kr. ekstra til medicin, og det kan vist ikke slå nogen af pinden.

Hr. Tommy Dinesen sagde, at det vil blive værre og værre, at det vil være ganske asocialt, og at det er særskat på mindrebemidlede osv. Jeg håber, at alene en gennemgang af

bemærkningerne vil vise, at det ikke er tilfældet.

Jeg har også set det læserbrev, hr. Tommy Dinesen nævnte. Det synes jeg nok er ligesom at slå for meget ud med armene. Hr. Tommy Dinesen var bange for, at sygdom ikke behandles, og at man ikke går til lægen, fordi der ikke er råd til det, og spurgte, om der vil blive tale om flere hospitalsbehandlinger, og jeg ved ikke hvad. Jeg tror nok, at vi skal diskutere denne sag på et lidt andet niveau, for ellers får den vist lidt mere på alle skruerne, end den kan holde til.

Hr. Knud Lind sagde – jeg tror, det må have været en fortalelse – at det er pr. receptudlevering. Jeg bliver nødt til at sige, at det, det drejer sig om, er pr. ordination. Det vil sige, at man godt flere gange på den samme recept kan komme til at betale 5 kr., når man får udleveret et lægemiddel.

Jeg lagde mærke til, at hr. Knud Lind var lidt betænkelig ved forslaget og var inde på spørgsmålet om administrationen. Jeg vil gerne sige til hr. Knud Lind, at det netop er tanken – det står også i bemærkningerne – at administrationen skal være så enkel som muligt. Det siger sig selv, at der ikke kan være megen administration for 5 kr. Vi skal ikke have afgiften ædt op af administration, og derfor vil vi virkelig lægge os i selen med hensyn til – det står der også noget om i bemærkningerne – hvordan det skal gøres. Det er klart, at det skal være på en så enkel måde som muligt.

Jeg skal sige til dem, der var inde på myndigelserne, at der ligger jo netop i myndigelserne, at socialministeren og indenrigsministeren skal tale sammen om, hvordan administrationen af det her kan foretages så lempeligt som muligt. Det var i øvrigt hr. Knud Lind, der talte om det.

Fru Yvonne Herløv Andersen var glad for provenuet, men måske lidt mindre begejstret for lovforslaget, bemærkede jeg.

Fru Aase Olesen sagde, at det er en afgift på de mennesker, der er syge, og sagde, at hun ikke var sikker på, at der er så meget forebyggelse i dette her. Det håber jeg som sagt at der er. Vi er ikke interesserede i for mange kontrolforanstaltninger, men som sagt i, at administrationen bliver så let som muligt.

Jeg var glad for fru Aase Olesens bemærkninger om, at hun vil bruge dette lovforslag